

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

Ο μετὰ δεκαπενταετῇ ἀπουσίᾳ ἐσχάτως ἐπανελθὼν εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του ἀξιότιμος ἰατρός Κ. Νικόλαος Ναρρίκος ὑπεσχέθη νὰ μᾶς διευδύνῃ ἐνίοτε περὶ διαφόρων ἀντικειμένων διατριβᾶς, παρακαλῶν ταυτοχρόνως τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον νὰ παραδεχθῇ εὐμενῶς τοὺς κόπους του. Εὐκαινοῦντες τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὸν φιλελληνισμόν τοῦ νέου τοῦτου, δὲν λείπομεν νὰ τὸν συστήσωμεν ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς λοιποὺς κατὰ τὴν πόλιν μας ὁμοθρήσκους του. Καταχωροῦμεν δὲ εὐχαρίστως ἤδη τὸ περὶ τῆς Αἰγύπτου, ἐν εἰδει εἰσαγωγῆς, ἀρθρον του.

Εὐαρεστεῖται βέβαια μεγάλως ὁ Φιλολόγος ν' ἀνακαλῇ συνεχῶς εἰς τὸν βίον τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους λαοὺς, οἵτινες ὑπῆρξαν Μεγάλοι, εἴτε διὰ τὰς μεγάλας αὐτῶν κατακτήσεις, εἴτε διὰ τὸ ἔξοχον αὐτῶν πνεῦμα καὶ τὰς προόδους των εἰς τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας καὶ τὴν Φιλολογίαν. Καὶ ἂν οἱ παμφάγοι αἰῶνες μᾶς διετήρησαν μικρὰ τῶν κατορθωμάτων των λείψανα, καθι-
δύνεται νὰ ἀνερευνᾷ τὰ σιωπηλὰ μνημεῖα ἅτινα διὰ τὴν λαμπρότητα καὶ μεγαλειότητά των ὑπεξέφυγον τὴν καταδρομὴν τῶν αἰώνων.

Ἡ στενὴ καὶ εὐκαρπὸς ἐκείνη πεδιάς τὴν ὁποίαν διαδοχικῶς καταβρέχει ἐπερχόμενός ὁ Νεῖλος, ὑπῆρξεν ἡ μήτηρ καὶ ἡ τροφὸς τῶν ἐπιστημῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐβύζαξε τὸ πρῶτον γάλα, δι' οὗ τοσοῦτον ἐπιτυχῶς ηὐξήθη ἔπειτα, ὥστε καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη νὰ διαφιλονεικῇ μ' ὁποιονδήποτε ἔθνος τὸ ὅποιον φαίνεται μέγα εἰς τὸν κόσμον.

Υπὸ τὸν Σέσωστριν τὰ Αἰγυπτιακὰ ὄπλα εἰς τοσαύτην μεγάλῃν λαμπρότητα ἔφθασαν, ὥστε οὐδ' ὁ Γάγγης καὶ ὁ Δανούβιος δὲν ἠδυνήθησαν νὰ στήσωσι τὴν ὁρμὴν του. Αἱ Θῆβαι (καὶ ἔπειτα Μέμφις) ἔλαβον τὸν φόρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ναοὶ αὐτῆς ἐκοσμήθησαν μὲ τὰ λαμπρότερα τῆς οἰκουμένης κειμήλια. Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐκθαμβοῦται τὴν σήμερον ὁ περιηγητῆς διερχόμενος τὴν ὠραίαν ταύτην πεδιάδα· τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων αὐτῆς πόλεων εἶναι τοσοῦτον μεγαλοπρεπῆ, ὥστε ἐμπνέουσι μέ-

ρι τοῦδε ἀκόμη βαθύτατον σέβας, καὶ τὰ διάφορα κολοσσαῖκά αὐτῆς οἰκοδομήματα ἐκπλήττουσι τὴν φαντασίαν! Τριάκοντα ἔξ σχεδὸν αἰῶνες διῆλθον πολλὰ ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ πᾶν φαίνεται ὅτι ἐσεβάσθη τὴν μεγαλοπρέπειάν των. Ἀκόμη καὶ τώρα φαίνονται οἱ ναοὶ τῆς Τεντυρίδος, τῆς Λατοπόλεως, τῆς Ἑρμουνθίδος, τῆς Ἀπολλωνοπόλεως καὶ ἄλλων, καὶ ἂν ὁ ἀρχαιολόγος δυνήσῃ ν' ἀνερευνήσῃ ἀκριβῶς τὴν γλυπτικὴν αὐτῶν, καὶ νὰ ἐννοήσῃ καλῶς τὰ ἱερογλυφικά των, πόσα πλούτη δὲν θέλουσι προστεθῇν εἰς τὴν ἱστορίαν! — Οἱ ἀγῶνες ἤδη τοῦ Γιούγκ καὶ Σχαρπολλιῶν μᾶς ἐνέπλησαν μεγάλων ἐλπίδων, καὶ ἡ ἀρχαιολογία ἤρχισεν ὥς ἐκ τούτου νὰ πλουταίνῃ τὰ μέγιστα.

Πηγὰς νέων ἰδεῶν μᾶς προσφέρουσι τὰ ὑπόγειά της, πλήρη ἀπὸ γλυπτὰ καὶ ζωγραφίας, ἅτινα συχνάκις παριστάνουσι τὰ παλαιὰ ἥθη καὶ ἔθιμα, τὰς πολεμικάς των τέχνας, τὴν οἰκιακὴν των ζωὴν καὶ τῶν ὠραίων τεχνῶν τὴν κατάστασιν. Αἱ πυραμίδες τῆς Σαχάρας, ὄγκοι ἐκπληκτικοὶ καὶ μονοειδεῖς εἰς τὸν κόσμον, ὅχι μόνον διὰ τὴν μεγαλειότητά των, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν συνέλαβον τολμηρὰν τῆς κατασκευῆς των ἰδίαν, ἀποδεικνύουσι ποῖα ὑπῆρξεν ἡ Αἴγυπτος κατὰ τοὺς χρόνους τῆς λαμπρότητός της. Ἡ μεγαλητέρα μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ὁ τάφος δηλαδὴ τοῦ Χέοπος, καὶ τὸ πλησίον τῆς τοῦ Κεφρῆνος διασωζόμενον ἀκόμη κολοσσαῖκόν ἄγαλμα, ἐξήρκουν μόνον νὰ σύρωσι τὸ σέβας καὶ τὴν ἐκπληξιν τῶν μεταγενεστέρων, εἰς τὴν ἀρχαιοτάτην ταύτην χώραν.

Ἐπεσεν ἡ Αἴγυπτος ἀπὸ τοὺς ποιμενικοὺς της βασιλεῖς εἰς τοὺς Αἰθίοπας, καὶ ἀπὸ τούτους εἰς τοὺς Πέρσας. — Οἱ ἐκ τούτου πόλεμοι συνέτειναν ὅχι ὀλίγον εἰς τὴν φθοράν της, καὶ ἤρχισε νὰ χάνῃ μέγα μέρος τῆς λαμπρότητός της. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας κατακτῆσας αὐτὴν, ἠθέλησε νὰ τὴν ἀναγάγῃ πάλιν εἰς τὸν πρῶτόν της βαθμόν. Ὡς μητρόπολιν τῆς ὅλης Αἰγύπτου κτίζει ἐτέραν πόλιν εἰς τὴν Μεσόγειον, καὶ τὴν καλεῖ ἀφ'

ἐαυτοῦ Ἀλεξάνδρειαν. Ὁ ἴδιος καθοδηγεῖ τὸν ἀρχιτέκτονα Δημοκράτην καὶ ἰχνογράφει τὴν ὡραίαν ταύτην πόλιν, ἥτις ἐμελλεν ἀκολούθως νὰ γείνη τοσοῦτον περιβόητος ὑπὸ τοὺς διαδόχους του τοῦς Λαγίδας, καὶ νὰ καταντήσῃ εἰς τοσαύτην αὐξήσιν καὶ πληθὺς ἀνθρώπων. Ταχὺς ὑπῆρξε καὶ εἰς τοὺς στοχασμούς του, ὡς καὶ εἰς τὰς κατακτήσεις του ὁ Μέγας Μακεδών! Ἡ τοπογραφικὴ θέσις τῆς πόλεώς του τῆς ἔδωκεν ἀμέσως τὰ πρωτεῖα εἰς ὅλας τὰς ἄλλας. Οἱ εὐρύχωροι λιμένες της, καὶ αἱ διώρυγές της, κατεσκευασμέναι μὲ ἀπίστευτον ἀσφάλειαν, ἤνωσαν τὰς ἀντιθέτους θαλάσσας, καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς Περσίας, τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Ἀραβίας, καὶ τῶν Ἀφρικανῶν παραλίῳν συνεκεντρώθη εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην πόλιν. Πτολομαῖος ὁ Φιλάδελφος ἀνεγείρει εἰς αὐτὴν, διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Σωστράτου, τὸν περίφημον Κνήδιον, ὅστις ὠνομάσθη ἔπειτα ὁ Φάρος τῆς Ἀλεξανδρείας (*), καὶ διὰ τῶν συμβουλῶν Δημητρίου τοῦ Φα.

(*) Ὁ περίβοητος οὗτος πύργος λογίζεται παρὰ τινων ὡς ἐν τῶν ἐπτά θαυμάτων τοῦ κόσμου, καὶ ἦτο κατεσκευασμένος ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, εἰς τινα νῆσον, πλησίον τῆς Ἀλεξανδρείας, καλουμένην Φάροι, ἐξ ἧς καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. Εἶχε δὲ σχῆμα τετράγωνον, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἦτον ἕως πεντακοσίων ποδῶν. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς του ὑπῆρχε φανὸς διὰ νὰ φέγγῃ τὴν νύκτα εἰς τοὺς ὅσοι ἐπλεον εἰς ἐκεῖνα τὰ παράθαλάσσια, ἅτινα ἦσαν γεμάτα ἀπὸ σκοπέλους καὶ βράχους, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἠδύνατό τις νὰ ἰδῇ ἕως ἑκατὸν μιλίων διάστημα. Ἐκτεῖ δὲ τὸν Πύργον τοῦτον Πτολομαῖος ὁ Φιλάδελφος, βασιλεὺς τῆς Αἰγυπτου, διὰ τοῦ περιβοήτου ἀρχιτέκτονος Σωστράτου, δαπανήσας διὰ τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ ὀκτακόσια τάλαντα. Λέγεται δὲ καὶ ὅτι ὁ Πτολομαῖος οὗτος ἔδωκε τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα νὰ βάλῃ τὸ ὄνομά του μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, Σώστρατος Κνήδιος Δεξιφάνους Θεοῖς Σωτήρσιν ὑπὲρ τῶν πλωιζομένων. Ὁ Λουκιανὸς ὁμῶς ἀναφέρει ὅτι ὁ Σώστρατος διὰ νὰ ἔχῃ μόνος αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν δόξαν, ἐχάρμαξε τὸ μὲν ἰδικόν του ὄνομα εἰς μάρμαρον, τὸ δὲ τοῦ βασιλέως εἰς τὴν ἀσβεστον, μὲ τὴν ὑποίαν ἦτο ἀλειμμένον τὸ μάρμαρον. Ἀφοῦ δὲ μετὰ καιρὸν ἔπεσεν ἡ ἀσβεστος, ἐφάνη μόνον τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχιτέκτονος ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς. Ἡ κατασκευὴ δὲ τοῦ πύργου τούτου ἔγινε τὸ 290 πρὸ Χρ. Καὶ ἀπὸ αὐτοῦ πᾶς πύργος κατασκευαζόμενος μὲ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἐπωνομάσθη Φάρος,

ληρέως, ἀρχίζει, κατὰ μίμησιν τῶν Αἰγυπτίων, νὰ μορφώσῃ λαμπρὰν καὶ πλουσίαν βιβλιοθήκην.— Οἱ Λαγίδαι φίλοι ἐπίσης τῶν μαθήσεων καὶ τῆς δόξης ἀνύψωσαν τὴν Αἴγυπτον εἰς τὸν βαθμὸν τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἔχαιρεν ἡ Ἑλλάς ὡς πρὸς τὰς γνώσεις καὶ τὰς ἐπιστήμας της. Πανταχόθεν συνέρρευσαν Φιλολόγοι εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Βρυχίου, ἐφαίνετο τὸ Μουσεῖον, μεγαλοπρεπὲς κτίριον ἔνθα συνήγοντο ὅλοι οἱ πεπαιδευμένοι, οἵτινες ὄχι μόνον τὴν κατοικίαν των εἶχον εἰς αὐτὸ, ἀλλ' ἐτρέφοντο καὶ διὰ δημοσίου δαπάνης. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐξουσία εἰσέγαγε τότε εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ Αἴγυπτον νέα ἤθη καὶ ἔθιμα, καὶ ἐπέκτεινε τοσοῦτον τὴν ἐπιρροὴν αὐτῆς, ὥστε καὶ μέχρι τῆς Σινώπης, πόλεως τοῦ Πόντου, ἐφέρετο τὸ κολοσσαικὸν ἄγαλμα τοῦ Θεοῦ Σεράπιδος, καὶ πανταχοῦ ἀνεγείροντο μεγαλοπρεπεῖς ναοὶ δι' αὐτόν.

Οἱ Ἱερεῖς τῶν Αἰγυπτίων κρατοῦντες ἀκριβῶς τὰ ἀρχεῖα, ἄφησαν ἕως εἰς τὰς ἡμέρας μας ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων τὰς πράξεις τῶν βασιλείων των, καὶ τὰ ἐπισημότερα συμβεβηκότα. Ἐπὶ τῶν κοινῶν ναῶν καὶ τῶν ὑψιμεγεθῶν μονολίθων, οἵτινες ἦσαν ἀνηγερμένοι ὡς Πυραμίδες εἰς τὰς ἀγοράς, ἔγλυφον ὅλα ὅσα ἤθελον νὰ διαμείνωσιν εἰς τοὺς ἀπογόνους. Τοιαῦτα συμβολικὰ σχήματα διάφορα ὡς πρὸς τὰς ἱλας περὶ τῶν ὁποίων διεπραγματεύοντο, καὶ αἱ τελευταῖαι ἀνακαλύψεις των μᾶς δίδουσι νὰ ἐννοήσωμεν τὰ διάφορα εἶδη τῆς γραφῆς τῶν Αἰγυπτίων. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος οἵτινες ἤρχοντο εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ ἀποκτῇσι νέας ιδέας, καὶ νὰ ἐπεκτείνωσι τὴν σοφίαν καὶ τὰς γνώσεις των, εἶναι ἱκανὸν τεκμήριον τῆς προόδου των. Πόσον μέγα σέβας τῶντι χρεωστοῦμεν νὰ προσφέρωμεν εἰς τὴν ἀρχαίαν ταύτην γῆν, ὅταν ἐνθυμώμεθα

τὸ ὁποῖον καὶ διασώζεται μέχρι τῆς σήμερον εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς διαλέκτους. Τοιοῦτοι φάροι ἦσαν καὶ οἱ λεγόμενοι πύργοι τῆς Σηστοῦ καὶ Αβύδου, ὁ Κολοσσὸς τῆς Ρώμης κτλ.

Ο Ἐκδότης.

ὅτι εἰς αὐτὴν ἤλθον νὰ τελειοποιηθῶσιν ὁ Ὅμηρος, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Λυκούργος, ὁ Μελάμπους, ὁ Θαλῆς καὶ ὁ Πλάτων ! !

Νέαι μεταβολαὶ καὶ νέαι συμφοραὶ συνέβαινον εἰς τὴν Αἴγυπτον. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐκυρίευσαν τὸν ὠραῖον τοῦτον τόπον, καὶ ὀλίγον ἐφρόντισαν δι' αὐτόν. Ἀποβλέποντες οὗτοι νὰ κοσμῶσι μόνον τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα, τὴν Ῥώμην, ἐγύμνωσαν τὴν Αἴγυπτον ἀπ' ὅλα τὰ καλὰ της. Τὴν αὐτὴν τύχην ἔπαθε καὶ ὅταν ἀνῆκεν εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Οἱ ὀβελίσκοι, τὰ ἀγάλματά της καὶ ἐν γένει ὅσα εἶχεν ἀφήσειν ἡ πλεονεκτικὴ χεὶρ τῶν Ῥωμαίων, μετεφέροντο νὰ κοσμήσωσι τὴν πόλιν τῶν Κωνσταντίνων, καὶ τὰ πλούτη της ἐστάθησαν πάντοτε ὁ σκοπὸς τῶν κατακτητῶν της. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁμῶς ἐκράτει ἀκόμη κατὰ μέρος τὴν ὑπεροχὴν της, διότι ἔμενεν εἰς αὐτὴν λαμπρὸν λείψανον ἡ Βιβλιοθήκη της, τὰ τεύχη τῆς ὁποίας ἠριθμοῦντο (διὰ τῆς προσθήκης καὶ τῶν βιβλίων τῆς Περγᾶμου) ὑπὲρ τὰς 700,000. Τὸ πᾶν μ' ὅλον τοῦτο ἔμελλε νὰ χαθῇ, καὶ τὰ μνημεῖα ἐκεῖνα τῆς μεγαλειότητός της, τὰ ὁποῖα ἀπέφυγαν τοὺς πλεονεκτικοὺς κατακτητὰς, ἔμελλον νὰ γίνωσι θυσία τῶν φλογῶν. Ἦλθεν ὁ Ἀμρὺς, ἀρχιστράτηγος τοῦ Ὁμάρ Καλίφη, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐκτιμήσῃ τὸν ὁποῖον κατεῖχε θησαυρὸν, διέταξεν ὥστε ἡ πλουσία ἐκείνη βιβλιοθήκη νὰ ριφθῇ εἰς τὸ πῦρ. Δὲν ἐκλαυσαν, ὅχι ! οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ἡ γῆ ἔτρεφε τότε, ἀλλ' οἱ ἀπόγονοι ἔμειναν ὀρφανοί. Αἱ αὐτοκρατορίαι τότε ἦσαν εἰς τὴν πτωσίν των, καὶ οἱ λαοὶ βυθισμένοι εἰς βαθυτάτην ἄγνοιαν. — Ἐκτοτε ἡ Αἴγυπτος ἔπεσεν εἰς τὸν ὀλεθρὸν της, αἱ πόλεις της ἠρημόνοντο, οἱ ναοὶ της ἠφανίσθησαν καὶ οἱ ἄμμοι κατεκάλυψαν τὰ ἠρία της.

Τοὺς Καλίφας διεδέχθησαν οἱ Σουλτάνοι Ὀσμαν-λῆδες, οἵτινες καὶ μέχρι ταῦδε ἐξακολουθοῦσι νὰ διοικῶσιν εἰς αὐτὴν μετὰ τὸν Σελήμ Α', ἂν θελήσωμεν νὰ ἐξαιρέσωμεν τὴν ἐφήμερον ἐνασχόλησιν τῶν Γάλλων. Σαλαδῖνος ὁ Καλίφης εἶχεν εἰσάξειν εἰς τὴν Αἴγυπτον νέ-

ον στράτευμα, τοὺς Μαμαλούκους, ἀνδρείους καὶ τολμηροὺς ἱππεῖς, οἵτινες κατήγοντο ἐκ τῶν Κιρκασίων, καὶ ἐπέφερον τὴν ἐξ ὀλοκλήρου φθορὰν εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Οἱ Σουλτάνοι ἐστάθη ἀδύνατον νὰ περιορίσωσι τὴν ἰσχύν των, καὶ οἱ κατὰ καιροὺς στελλόμενοι διοικηταὶ ἔπρεπε πάντοτε νὰ συναινῶσι μετ' αὐτῶν. Ἐβαλον δ' οὗτοι αὐτοθελήτως φόρους εἰς τὰ χωρία, τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ πληρόνωσι χωρὶς νὰ προστρέχωσιν εἰς τοὺς σατράπας τοῦ Σουλτάνου. Διότι οὗτοι ὄχι μόνον δὲν ἠδύναντο νὰ τοὺς τιμωρήσωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐφοβοῦντο μάλιστα, διότι συχνάκις ἐδιώκοντο ἢ καὶ ἐφονεύοντο ὑπ' αὐτῶν. Ἐκ τούτων δ' εὐκόλῳ εἶναι νὰ στοχασθῇ τις εἰς πόσῃν ἀθλιότητι κατέφερον τὸν τόπον. Αἱ γαῖαι τῆς ἄλλοτε τόσοῦ περιφήμου καὶ λαμπρᾶς Αἰγύπτου ἔμειναν ἀκαλλιέργητοι, αἱ διώρυγές τῆς ἐκλείσθησαν, τὰ χωρία τῆς ἡρημώθησαν, καὶ ὁ λαὸς ἐδόθη εἰς τὴν ληστείαν. Τὰ προϊόντα τῆς δὲν ἐξήρουν εἰς τὰς χρεῖας τῆς, καὶ ἔπαυσεν ἐξ ὀλοκλήρου τὸ ἐμπόριον, διὰ τοῦ ὁποίου νέαι πηγαὶ ἀθλιότητος ἐπεσωρεύθησαν...

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

—0—

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Μ. ΒΡΙΤΑΝΝΙΑΣ.

Ο βασιλεὺς — Τὰ προνόμιά του — Τὰ εἰσοδήματά του — Τὰ παράσημά του — Ἡ σύστασις τοῦ Συλλαλητηρίου — Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Λόρδοι — Οἱ κοσμικοὶ Λόρδοι — Οἱ Ομοτίμοι — Ἡ βουλὴ τῶν Κοινῶν — Τρόπος τῶν ἐκλογῶν — Τύποι τοῦ Συλλαλητηρίου — Ατομικὸν συμβούλιον τοῦ Βασιλέως — Τὸ Βουλευτήριον — Οἱ μεγάλοι ὑπουργοὶ τοῦ Στέμματος — Οἱ εὐγενεῖς — Ἡ ὑψηλὴ αὐλὴ τοῦ Συλλαλητηρίου — Ἡ αὐλὴ τῆς Καγκελαρίας — Ἡ τράπεζα τῆς Ἀγγλίας — Ο δικαστικὸς διοργανισμὸς κτλ.

Ἡ Βριταννικὴ Κυβέρνησις σύγκειται

α.' Ἐκ τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις.

β.' Ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων, συγκειμένης ἐκ τῶν Ὁμοτίμων καὶ τῶν Ἐπισκόπων.